

Wandelaars in duinen tussen Egmond en Bergen aan Zee. Foto: Coen Blom

Met de blik op oneindig

Mijn wandelschoenen staan vooraan in de kast. Zodra het kan zitten ze aan mijn voeten en trek ik de natuur in. Onder het motto 'De wereld ligt aan mijn voeten' heb ik al heel wat kilometers lopend afgelegd en dat hoop ik nog lang te blijven doen. Dichtbij of wat verder weg, in de bergen, door de bossen of langs de kust, ik ben een echte wandelaar.

Toch hebben mijn wandelvrienden uit Overijssel soms met me te doen. Ik woon immers in Noord-Holland en dan ook nog in de Randstad... Wat valt daar nou te wandelen, zie ik hen denken. En ja, als ik de websites van de ANWB en Routes.nl mag geloven, zijn de echt fraaie wandelroutes in andere delen van ons land te vinden. Dat is waar, ik moet soms een eindje verderop.

Maar wij hebben de duinen! Een flink stuk fraaie natuur in het drukke westen en nergens zo breed als in Noord-Holland!

Zo verraste ik diezelfde vrienden met een tocht van Castricum naar Callantsoog. We liepen drie dagen aaneen door de duinen. Nauwelijks asfalt, nauwelijks bebouwing en weinig mensen. Wél weidse duinen, spectaculaire luchten en een eindeloos lijkend strand. Met als hoogtepunten het stuivende duin bij de kerf in de Schoorlse duinen, de nieuwe Hondsbossche duinen en het strandreservaat aldaar, en de struiken zeekool op de oude zeewering. Prachtig!

Mijn vrienden werden er stil van. Met de wind in de haren en zout op de huid vertrokken zij met enige tegenzin weer naar het oosten van het land.

Annelies Boutellier